

[Parkov.]

den, der er fremgaaet af den Overenskomst, der er sluttet mellem den højtærede Finansminister og Tjenestemændenes Organisationer, og som er angivet i det foreliggende Lovforslag. Derfor er det ganske omsonst at komme med Udtalelser, der skulde have til Maal at fremkalde endnu større Nedskæringer end den her foreslaaede. Det, der her er Tale om, er en Formindskelse af de Udgifter, som vi i Henhold til bestaaende Lov er pligtige at udrede til Tjenestemændene. Hvis det foreliggende Lovforslag ikke bliver vedtaget, har vi den Pligt at betale efter den gældende Lov, og det kan ikke nytte noget, at man vil gøre dette til, at der her er Tale om en Udgiftsforøgelse. Det er en Udgiftsformindskelse i Forhold til den Lov, der eksisterer i Øjeblikket. Dette vil jeg bestemt hævde og bede det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer tage i Betragtning.

Selvfølgelig maa jeg under Hensyn til de tidligere faldne Udtalelser fra min Side anbefale at stemme imod de foreliggende Ændringsforslag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

A. M. Hansen: Det ærede Medlem Hr. Parkov kom med en Udtalelse, der kunde opfattes som en Begrundelse for Det konservative Folkepartis Stilling til dette Lovforslag, nemlig denne, at Flertalspartierne her i Salen vilde ikke gaa med til en yderligere Nedskæring end den, dette Lovforslag vil medføre. Det giver mig Anledning til at stille det Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Parkov, om da hans Parti ønskede at gaa længere, end dette Lovforslag foreslaar.

Til det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen skal jeg blot sige, at jeg skal ikke fortsætte Diskussionen om det saglige med Hensyn til dette Lovforslag, som vi jo nu har hørt behandlet baade ved første og anden Behandling. Det vilde blive en Gentagelse. Naar det ærede Medlem stillede det Spørgsmaal til mig, om Det radikale Parti holder fast ved sit Krav om Folkeafstemning, skal jeg dog udtale, at selvfølgelig holder vi fast ved det. Men det ærede Medlems Sammenligning mellem den af os tidligere foreslaaede Folkeafstemning om visse store Principspørgsmaal og den i Kommunisternes Ændringsforslag foreslaaede Urafstemning blandt samtlige Statens Tjenestemænd forekommer mig at

være af omtrent lige saa ungdommelig Karakter som den Form, det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen anvendte i Diskussionen i Dag. Jeg havde ventet mig noget andet af det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen end dette, at han ikke kunde gøre Forskel paa en Folkeafstemning og en Urafstemning blandt de paagældende interesserede Tjenestemænd.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Jacob Sørensen: Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen var forundret over, at jeg ikke kom ind paa at definere Forskellen mellem en Folkeafstemning og en Urafstemning. Det synes jeg ikke, der var nogen som helst Anledning til, for det, der forelaa fra radikal Side i 1927, var et agitationsmæssigt Forslag, og det, der foreligger fra Kommunisternes Side nu, er det samme, det er ogsaa et agitationsmæssigt Forslag. Jeg lyttede efter, om det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen vilde være lige saa agitorisk indstillet i Aar, som han var i 1927; men det viste sig, at han har forbedret sig, hvilket tjener ham til Ære.

Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Parkov, at saa nemt, som det ærede Medlem tror at kunne slippe uden om mit Spørgsmaal, gaar det nu ikke, thi det egentlige i Spørgsmaalet er dette: hvorledes vil Det konservative Folkeparti stille sig til Dækningsspørgsmaalet? Forholdet er det, at Finansministeren møder frem her i Folketinget og siger: Skal jeg bevilde de 3½ Mill. Kr. til Reguleringstillæggets Forøgelse, saa skal jeg ogsaa have 3½ Mill. Kr. mere i nye Skatter. Det konservative Folkeparti har sagt ja til Udgiftsforøgelsen, men, saa vidt jeg forstaar, sagt nej til, at Skatteforhøjelse kan finde Sted. En Klaring af dette Spørgsmaal er nødvendig.

Finansministeren (H. P. Hansen): Det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen henstillede til mig nu i den ellefte Time at tiltræde det af Venstre stillede Ændringsforslag. Det ærede Medlem kan ikke have ventet, at jeg skulde svare ja hertil. Naar jeg ved Sagens første Behandling og igen i Dag har sagt, at jeg ikke kunde tiltræde et saadant Ændringsforslag, vilde det være urimeligt, at jeg i Løbet af fem Minutter skulde forandre mit Standpunkt. Jeg gentager, at jeg har sluttet en Overenskomst med Tjenestemændene; denne Overens-